



DECIZIE

pentru sistarea procesului privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi cuprinse în articolul 64 alin.(2) pct.5) din Codul de procedură penală, în redacția Legii nr.66 din 5 aprilie 2012 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală  
(Sesizarea nr.3g/2013)

nr. 8 din 25.07.2013

Monitorul Oficial nr.206-211/31 din 20.09.2013

\* \* \*

În numele Republicii Moldova,  
Curtea Constituțională, statuând în componența:  
DI Alexandru TĂNASE, *Președinte*,  
DI Aurel BĂIEȘU,  
DI Igor DOLEA,  
DI Petru RAILEAN, *judcători*,  
cu participarea dnei Corina Popa, *grefier*,  
Având în vedere sesizarea depusă la 25 februarie 2013, înregistrată la aceeași dată,  
Examinând sesizarea menționată în ședință închisă,  
Având în vedere actele și lucrările dosarului,  
Pronunță următoarea decizie:

PROCEDURA

1. La originea cauzei se află sesizarea Curții Supreme de Justiție, depusă la Curtea Constituțională în data de 25 februarie 2013, în temeiul articolelor 135 alin.(1) lit.a) din [Constituție](#), 25 lit.d) din [Legea cu privire la Curtea Constituțională](#) și 38 alin.(1) lit.d) din [Codul jurisdicției constituționale](#), privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi cuprinse în articolul 64 alin.(2) pct.5) din Codul de procedură penală, în redacția [Legii nr.66 din 5 aprilie 2012](#) pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală.

2. Prevederile contestate vizează dreptul procurorului de a amâna pe o perioadă de până la 6 luni aducerea la cunoștință a actului procedural privind recunoașterea în calitate de bănuit, în cazul autorizării de către judecătorul de instrucție a măsurilor speciale de investigație.

3. Autorul sesizării consideră că prevederile legale contestate vin în contradicție cu dispozițiile articolelor 20, 21, 26 și 28 din [Constituție](#), precum și cu dispozițiile articolelor 6 și 8 din [Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale](#).

4. Prin decizia Curții Constituționale din 12 aprilie 2013 sesizarea a fost declarată admisibilă, fără a prejudicia fondul cauzei.

5. În procesul examinării sesizării Curtea Constituțională a dispus de opiniile comunicate de Președintele Republicii Moldova, Guvern, Procuratura Generală, Ministerul Afacerilor Interne, Universitatea de Stat din Moldova și A.O. "Juriștii pentru drepturile omului".

ÎN FAPT

6. La 5 aprilie 2012 Parlamentul a adoptat [Legea nr.66](#) pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală.

7. Potrivit Art.I pct.26 din [Legea menționată](#), articolul 64 alin.(2) pct.5) din Codul de procedură

penală a fost completat în final cu textul “În cazul în care judecătorul de instrucție a autorizat măsuri speciale de investigații, procurorul poate amâna până la 6 luni, prin ordonanță motivată, aducerea la cunoștință a actului procedural de recunoaștere în calitate de bănuțit.”.

8. Astfel, articolul 64 din Codul de procedură penală, intitulat “Drepturile și obligațiile bănuțitului”, prevedea la alin.(2) pct.5), în redacția [Legii nr.66/2012](#) următoarele:

(2) Bănuțitul, conform prevederilor prezentului cod, are dreptul:

[...]

5) din momentul când i s-a adus la cunoștință actul procedural de recunoaștere în calitate de bănuțit, să aibă asistența unui apărător ales de el, iar dacă nu are mijloace de a plăti apărătorul, să fie asistat în mod gratuit de către un avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, precum și, în cazurile admise de lege, să renunțe la apărător și să se apere el însuși. **În cazul în care judecătorul de instrucție a autorizat măsuri speciale de investigații, procurorul poate amâna până la 6 luni, prin ordonanță motivată, aducerea la cunoștință a actului procedural de recunoaștere în calitate de bănuțit.**

9. Prin încheierea Judecătorei sect.Buiucani, mun.Chișinău din 16 decembrie 2012 a fost respins demersul procurorului din Procuratura Anticorupție, prin care s-a solicitat examinarea informației despre efectuarea acțiunilor de urmărire penală, și anume, a interceptărilor și înregistrării comunicărilor care au avut loc între avocatul M.B. și investigatorul sub acoperire.

10. Procurorul a declarat recurs împotriva încheierii Judecătorei sect.Buiucani, mun.Chișinău privind respingerea demersului ca neîntemeiat.

11. Examinând materialele cauzei, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău a constatat că ultima propoziție din articolul 64 alin.(2) pct.5) din Codul de procedură penală, potrivit căreia “În cazul în care judecătorul de instrucție a autorizat măsuri speciale de investigații, procurorul poate amâna până la 6 luni, prin ordonanță motivată, aducerea la cunoștință a actului procedural de recunoaștere în calitate de bănuțit.” contravine prevederilor [Constituției](#) și a dispus, prin încheierea din 24 decembrie 2012, în temeiul articolului 7 alin.(3) din Codul de procedură penală, înaintarea unui demers către Curtea Supremă de Justiție de a sesiza Curtea Constituțională pentru controlul constituționalității acestei prevederi.

12. Plenul Curții Supreme de Justiție, prin Hotărârea nr.2 din 21 ianuarie 2013, a adoptat sesizarea pentru exercitarea controlului constituționalității normelor în cauză, prezentând sesizarea spre soluționare Curții Constituționale.

## LEGISLAȚIA PERTINENTĂ

13. Prevederile relevante ale [Constituției](#) (M.O., 1994, nr.1, art.1) sunt următoarele:

### Articolul 4

#### Drepturile și libertățile omului

“(1) Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile omului se interpretează și se aplică în concordanță cu [Declarația Universală a Drepturilor Omului](#), cu pactele și cu celelalte tratate la care Republica Moldova este parte.

(2) Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte și legile ei interne, prioritate au reglementările internaționale.”

### Articolul 20

#### Accesul liber la justiție

“(1) Orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime.

(2) Nici o lege nu poate îngrădi accesul la justiție.”

### Articolul 21

#### Prezumția nevinovăției

“Orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată până când vinovăția sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public, în cadrul căruia i s-au asigurat toate garanțiile

necesare apărării sale.”

## **Articolul 26**

### **Dreptul la apărare**

“(1) Dreptul la apărare este garantat.

(2) Fiecare om are dreptul să reacționeze independent, prin mijloace legitime, la încălcarea drepturilor și libertăților sale.

(3) În tot cursul procesului, părțile au dreptul să fie asistate de un avocat, ales sau numit din oficiu.

(4) Amestecul în activitatea persoanelor care exercită apărarea în limitele prevăzute se pedepsește prin lege.”

## **Articolul 28**

### **Viața intimă, familială și privată**

“Statul respectă și ocrotește viața intimă, familială și privată.”

14. Prevederile relevante ale Codului de procedură penală nr.122-XV din 14 martie 2003 (M.O., 2003, nr.104-110, art.447) sunt următoarele:

## **Articolul 63**

### **Bănuitul**

“(1) Bănuitul este persoana fizică față de care există anumite probe că a săvârșit o infracțiune până la punerea ei sub învinuire. Persoana poate fi recunoscută în calitate de bănuît prin unul din următoarele acte procedurale, după caz:

- 1) procesul-verbal de reținere;
- 2) ordonanța sau încheierea de aplicare a unei măsuri preventive neprivative de libertate;
- 3) ordonanța de recunoaștere a persoanei în calitate de bănuît.

(2) Organul de urmărire penală nu este în drept să mențină în calitate de bănuît:

[...]

3) persoana în privința căreia a fost dată o ordonanță de recunoaștere în această calitate – mai mult de 3 luni, iar cu acordul Procurorului General și al adjuncților săi – mai mult de 6 luni.

(3) La momentul expirării, după caz, a unui termen indicat în alin.(2), organul de urmărire penală este obligat să elibereze bănuitul reținut ori să revoce, în modul stabilit de lege, măsura preventivă aplicată în privința lui, dispunând scoaterea lui de sub urmărire sau punerea lui sub învinuire. În caz de prelungire a termenului de menținere în calitate de bănuît mai mult de 3 luni, ofițerul de urmărire penală este obligat să informeze imediat bănuitul despre aceasta.

[...]

(5) Calitatea de bănuît încetează din momentul eliberării reținutului, revocării măsurii preventive aplicate în privința lui ori, după caz, anulării ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuît și scoaterii lui de sub urmărire, sau din momentul emiterii de către organul de urmărire penală a ordonanței de punere sub învinuire.”

[...]

## **Articolul 64**

### **Drepturile și obligațiile bănuitului**

“(1) Bănuitul are dreptul la apărare. Organul de urmărire penală îi asigură bănuitului posibilitatea să-și exercite dreptul la apărare prin toate mijloacele și metodele care nu sunt interzise de lege.

(2) Bănuitul, conform prevederilor prezentului cod, are dreptul:

1) să știe de ce este bănuît și, în legătură cu aceasta, imediat după reținere sau după ce i s-a adus la cunoștință hotărârea despre aplicarea măsurii preventive sau recunoașterea în calitate de bănuît, să fie informat în prezența apărătorului, în limba pe care o înțelege, despre conținutul bănuielii și despre încadrarea juridică a faptelor infracționale de săvârșirea cărora este suspectat;

2) imediat după reținere sau după recunoașterea în calitate de bănuît, să primească de la persoana care l-a reținut informație în scris despre drepturile de care dispune prin prezentul articol, inclusiv dreptul de a tăcea și de a nu mărturisi împotriva sa, precum și să primească de la organul de urmărire penală explicații asupra tuturor drepturilor sale;

3) imediat după reținere sau după ce i s-a adus la cunoștință hotărârea de aplicare a măsurii preventive ori de recunoaștere în calitate de bănuț, să primească de la organul de urmărire penală copia de pe hotărârea respectivă sau copia de pe procesul-verbal privitor la reținerea sa;

[...]

5) din momentul când i s-a adus la cunoștință actul procedural de recunoaștere în calitate de bănuț, să aibă asistența unui apărător ales de el, iar dacă nu are mijloace de a plăti apărătorul, să fie asistat în mod gratuit de către un avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, precum și, în cazurile admise de lege, să renunțe la apărător și să se apere el însuși.

[...]

(3) Exercițarea de către bănuț a drepturilor de care dispune sau renunțarea lui la aceste drepturi nu poate fi interpretată în detrimentul lui și nu poate avea consecințe nefavorabile pentru el. Bănuțul nu poartă răspundere pentru declarațiile sale, cu excepția cazurilor în care el face un denunț intenționat fals că infracțiunea a fost săvârșită de o persoană care, de fapt, nu a avut atribuție la săvârșirea ei.

[...]"

### **Articolul 132<sup>1</sup>**

#### **Dispozițiile generale privind activitatea specială de investigații**

“(1) Activitatea specială de investigații reprezintă totalitatea de acțiuni de urmărire penală cu caracter public și/sau secret efectuate de către ofițerii de investigații în cadrul urmării penale numai în condițiile și în modul prevăzute de prezentul cod.

(2) Măsurile speciale de investigații se dispun și se efectuează dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

1) pe altă cale este imposibilă realizarea scopului procesului penal și/sau poate fi prejudiciată considerabil activitatea de administrare a probelor;

2) există o bănuială rezonabilă cu privire la pregătirea sau săvârșirea unei infracțiuni grave, deosebit de grave sau excepțional de grave, cu excepțiile stabilite de lege;

3) acțiunea este necesară și proporțională cu restrângerea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.”

### **Articolul 132<sup>2</sup>**

#### **Măsurile speciale de investigații**

“(1) În vederea descoperirii și cercetării infracțiunilor se efectuează următoarele măsuri speciale de investigații:

1) cu autorizarea judecătorului de instrucție:

[...]

(3) Măsurile speciale de investigații se efectuează de către ofițerii de investigații ai subdiviziunilor specializate ale autorităților indicate în [Legea privind activitatea specială de investigații](#).”

### **Articolul 132<sup>4</sup>**

#### **Procedura de dispunere a măsurilor speciale de investigații**

[...]

(7) Măsura specială de investigații se dispune pe o perioadă de 30 de zile cu posibilitatea de a fi prelungită întemeiat până la 6 luni, cu excepțiile stabilite de prezentul cod. Fiecare prelungire a duratei măsurii speciale de investigație nu poate depăși 30 de zile. Dacă termenul de autorizare a efectuării măsurii speciale de investigații a fost prelungit până la 6 luni, este interzisă autorizarea repetată a măsurii speciale de investigații pe același temei și asupra aceluiași subiect, cu excepția utilizării agenților sub acoperire sau apariției circumstanțelor noi, a cercetării faptelor legate de investigarea crimei organizate și finanțării terorismului, precum și a căutării învinutului.

(8) Procurorul este obligat să dispună încetarea măsurii speciale de investigații de îndată ce au dispărut temeiurile și motivele care au justificat autorizarea ei, fără dreptul de a dispune reluarea efectuării măsurii.

(9) În cazul în care temeiurile pentru efectuarea măsurilor speciale de investigații nu mai există, ofițerul de urmărire penală sau ofițerul de investigații propune procurorului încetarea ei imediată.

[...]"

## Articolul 132<sup>8</sup>

### Interceptarea și înregistrarea comunicărilor

[...]

(3) Pot fi supuse interceptării și înregistrării comunicările bănuțitului, învinuitului sau persoanelor care contribuie în orice mod la comiterea infracțiunilor prevăzute la alin.(2) și în privința cărora există date ce pot conduce rezonabil la o concluzie că aceste persoane primesc de la bănuțit, învinuit sau inculpat ori transmit acestuia informații relevante pentru cauza penală.”

15. Prevederile relevante ale [Legii nr.59 din 29 martie 2012](#) privind activitatea specială de investigații (M.O., 2012, nr.113-118, art.373) sunt următoarele:

#### Articolul 4

##### Activitatea specială de investigații și drepturile omului

“(1) Orice persoană supusă măsurii speciale de investigații are dreptul să fie informată, după efectuarea acesteia, de către procuror sau de către judecătorul de instrucție care a autorizat măsura dacă aceasta nu a atras dispunerea unei alte măsuri speciale de investigații.

(2) Orice persoană supusă măsurii speciale de investigații are dreptul la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin încălcarea prezentei legi.

[...]”

#### Articolul 14

##### Împuternicirile procurorului în cadrul activității speciale de investigații

“În cadrul activității speciale de investigații, procurorul are următoarele competențe:

[...]

b) coordonează sau conduce măsurile speciale de investigații efectuate în cadrul unui proces penal pe care le-a autorizat sau asupra cărora a solicitat autorizarea judecătorului de instrucție;

c) controlează legalitatea efectuării măsurilor speciale de investigații, precum și rezultatele măsurilor speciale de investigații pe care le-a autorizat sau asupra cărora a solicitat autorizarea judecătorului de instrucție;

d) examinează contestațiile asupra legalității măsurilor speciale de investigații efectuate de ofițerul de investigații;

[...]”

#### Articolul 18

##### Măsurile speciale de investigații

“(1) Pentru realizarea sarcinilor prevăzute de prezenta lege pot fi efectuate următoarele măsuri speciale de investigații:

1) cu autorizarea judecătorului de instrucție, la demersul procurorului:

a) cercetarea domiciliului și/sau instalarea în el a aparatelor ce asigură supravegherea și înregistrarea audio și video, a celor de fotografiat și de filmat;

b) supravegherea domiciliului prin utilizarea mijloacelor tehnice ce asigură înregistrarea;

c) interceptarea și înregistrarea comunicărilor și imaginilor;

d) reținerea, cercetarea, predarea, percheziționarea sau ridicarea trimiterilor poștale;

e) monitorizarea conexiunilor comunicațiilor telegrafice și electronice;

f) monitorizarea sau controlul tranzacțiilor financiare și accesul la informația financiară;

g) documentarea cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice, precum și localizarea sau urmărirea prin sistem de poziționare globală (GPS) ori prin alte mijloace tehnice;

h) colectarea informației de la furnizorii de servicii de comunicații electronice;

[...]

(2) Lista măsurilor specificate la alin.(1) este exhaustivă și poate fi modificată sau completată doar prin lege.

(3) Măsurile prevăzute la alin.(1) pct.1), precum și cele prevăzute la alin.(1) pct.2) lit.c), e), și f) se efectuează numai în cadrul unui proces penal, conform Codului de procedură penală al Republicii Moldova. Celelalte măsuri prevăzute la alin.(1) pct.2) se efectuează atât în cadrul unui proces penal, cât

și în afara acestuia. Măsurile prevăzute la alin.(1) pct.3) se efectuează în afara procesului penal.  
[...]"

## **Articolul 19**

### **Temeiurile pentru efectuarea măsurilor speciale de investigații**

“(1) Temeiurile pentru efectuarea măsurilor speciale de investigații sunt:

- 1) circumstanțele neclare în legătură cu pornirea urmăririi penale;
- 2) informațiile, devenite cunoscute, privind:
  - a) fapta prejudiciabilă în curs de pregătire, de comitere sau comisă, precum și persoanele care o pregătesc, o comit ori au comis-o;
  - b) persoanele care se ascund de organele de urmărire penală sau de instanța de judecată ori care se eschivează de la executarea pedepsei penale;
  - c) persoanele dispărute fără urmă și necesitatea stabilirii identității cadavrelor neidentificate;
  - d) circumstanțele care pun în pericol ordinea publică, securitatea militară, economică, ecologică sau de altă natură a statului;
  - e) circumstanțele ce pun în pericol securitatea investigatorului sub acoperire sau a membrilor familiei acestuia;
- 3) actele procesuale ale ofițerului de urmărire penală, ale procurorului sau ale judecătorului de instrucție în cauzele penale aflate în procedura acestora;
- 4) interpelările organizațiilor internaționale și ale autorităților de drept ale altor state în conformitate cu tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte;
- 5) raportul ofițerului de investigații privind circumstanțele ce pun în pericol securitatea proprie, a familiei sale și a persoanelor apropiate lui.

(2) Măsurile speciale de investigații se autorizează și se îndeplinesc în cazul când sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

- a) realizarea scopului procesului penal este imposibilă pe altă cale ori există un pericol pentru securitatea statului; și
- b) măsura specială de investigații este proporțională cu restrângerea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.”

## **Articolul 20**

### **Procedura autorizării măsurilor speciale de investigații**

“(1) Măsurile speciale de investigații specificate la art.18 alin.(1) pct.1) se autorizează în condițiile Codului de procedură penală al Republicii Moldova.

[...]

(7) Măsura specială de investigații se dispune pe o perioadă de 30 de zile, cu posibilitatea prelungirii întemeiate până la 6 luni. Fiecare prelungire a duratei măsurii speciale de investigații nu poate depăși termenul de 30 de zile. În cazul în care termenul de autorizare a efectuării măsurii speciale de investigații a fost prelungit până la 6 luni, se interzice autorizarea repetată a măsurii speciale de investigații pe același temei și asupra aceluiași subiect, cu excepția cazurilor de utilizare a investigatorilor sub acoperire sau de apariție a circumstanțelor noi, precum și a cazurilor de cercetare a faptelor legate de investigarea crimelor organizate și a finanțării terorismului.

(8) Procurorul sau, după caz, conducătorul subdiviziunii specializate va dispune încetarea măsurii speciale de investigații înainte de expirarea termenului pentru care aceasta a fost autorizată imediat ce au dispărut temeiurile și motivele ce au justificat autorizarea ei.

[...]"

16. Prevederile relevante ale [Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale](#), amendată prin protocoalele adiționale la această convenție (încheiată la Roma la 4 noiembrie 1950 și ratificată de Republica Moldova prin [Hotărârea Parlamentului nr.1298-XIII din 24 iulie 1997](#)), sunt următoarele:

## **Articolul 6**

### **Dreptul la un proces echitabil**



“1. Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărârea trebuie să fie pronunțată în mod public, dar accesul în sala de ședință poate fi interzis presei și publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părți a acestuia în interesul moralității, al ordinii publice ori al securității naționale într-o societate democratică, atunci când interesele minorilor sau protecția vieții private a părților la proces o impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către instanță atunci când, în împrejurări speciale, publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiției.

2. Orice persoană acuzată de o infracțiune este prezumată nevinovată până ce vinovăția sa va fi legal stabilită.

3. Orice acuzat are, în special, dreptul:

a) să fie informat, în termenul cel mai scurt, într-o limbă pe care o înțelege și în mod amănunțit, asupra naturii și cauzei acuzației aduse împotriva sa;

b) să dispună de timpul și de înlesnirile necesare pregătirii apărării sale;

c) să se apere el însuși sau să fie asistat de un apărător ales de el și, dacă nu dispune de mijloace necesare pentru a plăti un apărător, să poată fi asistat în mod gratuit de un avocat din oficiu, atunci când interesele justiției o cer;

d) să întrebe sau să solicite audierea martorilor acuzării și să obțină citarea și audierea martorilor apărării în aceleași condiții ca și martorii acuzării;

e) să fie asistat în mod gratuit de un interpret, dacă nu înțelege sau nu vorbește limba folosită la audiere.”

## ÎN DREPT

17. Din conținutul sesizării, Curtea observă că aceasta vizează în esență dreptul procurorului de a amâna pe o perioadă de până la 6 luni aducerea la cunoștință a actului procedural privind recunoașterea în calitate de bănuț, în cazul autorizării de către judecătorul de instrucție, a măsurilor speciale de investigație.

18. Astfel, sesizarea se referă la un ansamblu de elemente și principii constituționale și internaționale interconexe, precum accesul liber la justiție, prezumția nevinovăției, dreptul la apărare, dreptul la viața intimă și privată și caracterul public al procedurilor penale.

### 1. Argumentele autorului sesizării

19. Autorul sesizării susține că, acordând procurorului dreptul de a amâna pe o perioadă de până la 6 luni aducerea la cunoștință a actului procedural privind recunoașterea în calitate de bănuț, în cazul autorizării de către judecătorul de instrucție a măsurilor speciale de investigație, se încalcă drepturile procesuale ale bănuțului, ce garantează posibilitatea utilizării tuturor mijloacelor procedurale necesare pentru apărarea sa, și constituie o ingerință arbitrară în exercitarea de către bănuț a drepturilor sale privind accesul liber la justiție, prezumția nevinovăției, dreptul la apărare, dreptul la viața intimă și privată, statuate de articolele 20, 21, 26 și 28 din [Constituție](#), și se aduce atingere caracterului public al procedurilor penale.

### 2. Argumentele autorităților

20. În opinia prezentată, Președintele Republicii Moldova menționează că din sensul prevederii contestate se desprinde ideea că se va admite efectuarea măsurilor speciale de investigații ca acte premergătoare urmăririi penale, iar persoana supusă acestor măsuri nu va avea nici o calitate, respectiv, nu va dispune de nici un fel de garanții procesuale. Aceste prevederi, în opinia șefului statului, intră în contradicție cu prevederile articolelor 132<sup>1</sup> și 132<sup>8</sup> alin.(3) din Codul de procedură penală.

21. Potrivit opiniei Guvernului, prevederile contestate vizează etapa urmăririi penale, înfăptuită de organele statale, care se bazează pe principiul confidențialității, statuat de articolul 212 din Codul de procedură penală. Ordonanța motivată a procurorului de amânare a aducerii la cunoștință a actului de

recunoaștere în calitate de bănuț, atunci când au fost dispuse măsuri speciale de investigații, este un act procedural, care vine să asigure efectuarea unor acțiuni de urmărire penală în mod secret, și nu contravine prevederilor și principiilor constituționale fundamentale, prevederilor [Convenției Europene](#) și practicii Curții Europene.

22. Cu referire la opinia Parlamentului, acesta, la 25 aprilie 2013, a remis Curții Constituționale proiectul de Lege nr.176 din 22 aprilie 2013 privind modificarea articolului 64 din Codul de procedură penală și nota informativă la acest proiect de lege, potrivit căruia norma contestată urmează a fi exclusă. Totodată, Parlamentul a solicitat Curții Constituționale să nu examineze sesizarea în cauză.

### 3. Aprecieria Curții

23. Curtea reține că, în temeiul articolului 135 alin.(1) lit.g) din [Constituție](#), articolului 4 alin.(1) lit.g) din [Legea cu privire la Curtea Constituțională](#) și articolului 4 alin.(1) lit.g) din [Codul jurisdicției constituționale](#), rezolvarea cazurilor excepționale de neconstituționalitate a actelor juridice, sesizate de Curtea Supremă de Justiție, ține de competența Curții Constituționale.

24. Curtea remarcă faptul că articolele 25 alin.(1) lit.d) din [Legea cu privire la Curtea Constituțională](#) și 38 alin.(1) lit.d) din [Codul jurisdicției constituționale](#) abilitază Curtea Supremă de Justiție cu dreptul de a sesiza Curtea Constituțională.

25. Curtea menționează că prerogativa cu care a fost investită prin articolul 135 alin.(1) lit.g) din [Constituție](#) presupune stabilirea corelației dintre actul normativ ce urmează a fi aplicat în procesul examinării unei pricini de către instanța de judecată și textul Constituției, ținând cont de principiul supremației Constituției.

26. După cum s-a menționat, sesizarea vizează dreptul procurorului de a amâna pe o perioadă de până la 6 luni aducerea la cunoștință a actului procedural privind recunoașterea în calitate de bănuț, în cazul autorizării de către judecătorul de instrucție a măsurilor speciale de investigație.

27. La 28 iunie 2013, în procesul examinării sesizării de către Curtea Constituțională, Parlamentul a adoptat [Legea nr.158](#) pentru modificarea articolului 64 din Codul de procedură penală al Republicii Moldova nr.122-XV din 14 martie 2003.

28. Potrivit articolului unic al legii menționate, la articolul 64 alineatul (2) punctul 5) din Codul de procedură penală, cu modificările ulterioare, textul *“În cazul în care judecătorul de instrucție a autorizat măsuri speciale de investigații, procurorul poate amâna până la 6 luni, prin ordonanță motivată, aducerea la cunoștință a actului procedural de recunoaștere în calitate de bănuț.”* a fost exclus.

29. Curtea reține că prin excluderea prevederii contestate din articolul 64 alin.(2) pct.5) din Codul de procedură penală excepția de neconstituționalitate a fost rezolvată și pentru acest motiv, în conformitate cu dispozițiile articolului 60 lit.d) din [Codul jurisdicției constituționale](#), dispune sistarea procesului.

Din aceste motive, în temeiul articolelor 26 din [Legea cu privire la Curtea Constituțională](#), 60 lit.d), 61 alin.(1) și 64 din [Codul jurisdicției constituționale](#), Curtea Constituțională

#### DECIDE:

1. Se sistează procesul privind excepția de neconstituționalitate a textului *“În cazul în care judecătorul de instrucție a autorizat măsuri speciale de investigații, procurorul poate amâna până la 6 luni, prin ordonanță motivată, aducerea la cunoștință a actului procedural de recunoaștere în calitate de bănuț.”* din articolul 64 alin.(2) pct.5) al Codului de procedură penală, în redacția [Legii nr.66 din 5 aprilie 2012](#) pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală.

2. Prezenta decizie este definitivă, nu poate fi supusă nici unei căi de atac, intră în vigoare la data adoptării și se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

Alexandru TĂNASE

Chișinău, 25 iulie 2013.

Nr.8.